

הרקע המוסרי

לאחר שנגעו במסכת הרוחות סביב ה"פרשה", הייתה רוצה לסקור בקצרה את עמדתכם בנדון.

כל עתון חייב לדאוג לרקע מוסרי, בבואו להגן על אדם מסוים — במסירה זה לבון. עמדתכם לצדו של לבון, שהיא כשלעצמי מה אולי מוצרקה, לא היתה לה השפעה המוסרית הנ"ל.

אפרש: לפני כמה שנים היתה אתם שביקרתם קשות את לבון, וכינייתם אותו כאויב הרמוקי ראטיה וכחמר אירי, אלים מוסריים, כי חקיון לזקן, כאקטיביסט חריף מבר נוריון, וכו' וכו'.

לאחר שכבדו פורט, הישראליים נחלה ניצחון חשוב, שהתבטא בי סילוקו של מר לבון. אתם, שראיתם ב"מהגוני" את אחד ה"אויבים העיקריים למוקראטיה הישראלית, אתם, ששרתם ושמתתם לסילוקו באים עלתה ושופכים רמעות חתיו על סילוקו הבלתי צודק.

כיצד יכול עתונכם הנכבד לעמוד עכשיו מאחורי אותו אקטיביסט שונאי ערבים, לתאר את תכונותיו התרופיות? האם אין בזה משום נזות עתונאיית? האם אין בכך סתירה גלויה וברורה לעמדתכם אז?

... ישנה צביעות בעמדתכם. אתם מסתתרים מאחורי לבון, לא כדי להגן על הרמוקי ראטיה, אלא כדי להשמיץ את מר דודי ב"נוריון."

ד"ר שמואל אבני, ירושלים
לא העולם הזה שינה את דעתו, אלא פנחס לבון. העולם הזה לחם בו כאשר היה אקטיביסט קיצוני, והסיף לקו ה"בסחוני" של דודי ב"נוריון. מאז למד לבון לקח מניסיונו האישי והחל מנהל מאבק עיקבי נגד סכנת ההשתלטות של "אנשי הבסחון". העולם הזה, שאינו לוחם מלחמות אשיות, אלא נאבק על עקרונות, מוכן לשנות את דעתו על כל אדם המשנה את יחסו לעקרונות אלה.

קראתי את מכתבו של העורך לנשיא המדינה (העולם הזה 1224) והראיתי אותו לידודים ולמכרים רבים. כלנו נהיינו לקראו אותו, וכולם ברעה אחת עימי. כל אות וכל מילה כתובה בטעם וברבנות. אלפים ורבבות רצו לבטא זאת, אך לא ידעו איך. אין לי ספק שהדברים ימלאו את התפקיד למענם נכתבו. תבוא עליכם הברכה.

בנימין כהן, ירושלים
הרשו לי להעיר על המאמר, "הליברלים" (העולם הזה 1228).

המהני באיון זכות דורש אורי אבנרי מספקנה אחרת לצאת למלחמה פוליטית למען העקרונות שהוא מאמין בהם — בשעה שהוא עצמו אינו מוכן להיכנס לזירה הפוליטית. נוח הדבר מאוד לשבת במערכת ולהתוות מדיניות חרישה, כפי שעושה מר אבנרי, ו"לבוא בתביעות אל אחרים. אינני מזלזל בתפקידו של עתון (והפרשה אומנם הוכיחה מה רבה היתה חשיבות פעולת העולם הזה בשנים האחרונות) — אבל הסיבתו האמיתית, הוא הביצוע הפוליטי.

אני מצפה לכך כי מר אבנרי וחבריו לא ישבו בבחירות אלה בחיבוק ידיים, אלא ידאגו לכך שהרעיונות שלהם יופיעו כאלט רנאטיבה פוליטית מעשית במני הבחור. אלהן סגה, תליאביב

פרופסור מסוים, המתנגד לבהירות מפני שהוא מתעב את צליליה של התעמולה הווקאליית-אינסטרומנטלית, של המפלגות, אמר: "אני שונא מוסיקה אלקטרונית". אריה אמיתי, רחובות

יצירת שרתון
טוב עשה העולם הזה (1226) שכלל בי גליון אחד את צעדת שרתון ואת צעדת חולדה.

אני מציעה שתפרסמו זו בצד זו את המונות הצועדות והנודנמיות, כל אחת בי

אופנת שרתון - אופנת הצעירה

לבוש האופנה שלה, ותשאלו את הקוראים הזכרים: אילו היתה לכם הברירה, עם מי הייתם מתחתנים?

רינה כהן, חיפה
אני מוחה בהחלט נגד הכתבה על הצערת. אפשר לחשוב כי כל הנערות החמוקות ה"אלה השתתפו במיבצע יפה זה רק מפני שהימאס להן לדאות את בעליהן — או להיפר.

חיים גריין, נתניה
מעשה בעלמה, שמה יונכת, שבכל צעדה היא נוכבת. אך הנח — הופה הייו — כל הסוד מתגלה: בבית נימאס לה לשבת.

הנשק הקמלני
רציתי להציע לגב' גילי גלילי — יותר נכון, למר יקותיאל בן אבוקסיה נרינברג — נשק עזר יותר קטלני לתפיסת אייכמן מאשר שבוועד הראדיו (העולם הזה 1222), והוא: "הר החינוך".

אני מבטיח מעולה מידית, תוך שניות, ובראיון של עשרים מטרס. המלכות מצויה נות מהסתדרות הפורים ואירגון הפורים התיכוניים.

משה ברקוביץ, תליאביב
ההצעה הועברה למר גרינברג, תובא, בלי עסק, בחשבון במיבצע לכיית הצורך מנגלה.

השם המפורש
לא זו בלבד שלילי גלילי סירסה את שמי וקראה לי "דודי ב"שאלו", אלא שבאותו גליון גם מוזכר שמו של משק עיון השומר. מאחר שגם אני מאותו משק, הרי אבקשם לתקן: עיון שמרו כו, כו — השם של אגופת ישראל בכדוריען.

סגימ דודי ב"שאלו, צה"ל
דוהמי חרות העולם
אתם מרגיזים אותי. כל פעם שיש לי חילוקי דעות עם העולם הזה, מתברר לי לבסוף שאתם צודקים — ואני איני אוהב להיווכח שפעיתי.

כשמעמכם, למשל, שלומוכה הוא ניבור לאומי, וצ'וסבה קלנס בלני, פוקסטי, איך ייתכן שהאחד כולו לבו, והשני כולו שחרף? הרי שניהם שחורנים! באו המאור עזות והוכיחו כי לומוכה הוא איש מעוף והקרבה, וצ'וסבה אינו אלא רוצח שכיר.

באחד הגליונות, כאשר הכרוזם בכותרת "הרתיים דוחים את בני", (העולם הזה 1222) המהתי: "מניין לכם בסחון עצמי כזה? הלא תיראו כשומים אם יהלכו הדתיים הצטרף לממשלה" ושוב התברר שצדקתם.

א. רון, חיפה
פרוע דווקא לומוכה הוא ספל השיחרור בקוננו, ולא קאסאובוב מעניין, אתם חמד צועדים יד כיר, ותחת אותו הסימיות, כמו כרושצ'וב ועבר אילאצר. האם איאפשר להסיק מכך מסקה על איחיותכם, "בלתי תלויים" מדוע לא עקתם כשלוחם החופש אחר, אימרה נאני, נרצה, אחרי שהוכסחו לו חיו?

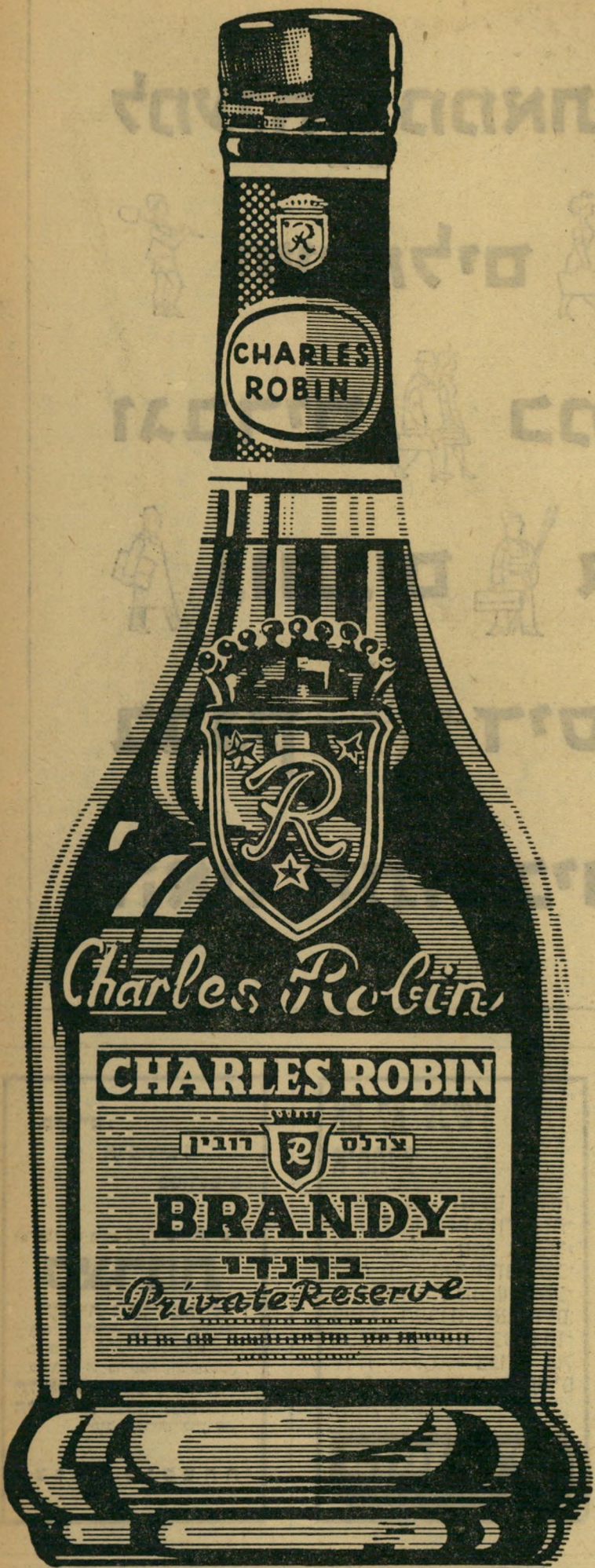
יוסף אלמוג, תליאביב
עורכי העולם הזה (1042) בחרו ב"לוחם החרות ההונארי" לאיש העולם של שנת תשי"ז, כשם שבחרו בפאטרס למוסבה לאיש העולם של שנת תשי"ך.

אייכמן היהודי
מאת נודעה לי חשיבותו הציבורית של עתונכם, החלטתי להפקיד בידך את הספול בנילווי, תפיסתו וכליאתו של פושע מלחמה יהודי.

הפושע, לאו טרנקל, שימש קאפו מראשי הגליליה של יהדות בוקובינה בזמנו המשי לוח לטראנסדניסטריה, פוקה יחד עם ה"ג'נדרמים על התקרמות שירת היהודים. את הנחשלים, חיודר קשישים וקשישות, היכה עד מוות. רוב המתיים שהושארו צדו הדרך מנו מידיו, ומעומם מדי הג'נדרמים. בניטו מוגילב היה מנהל בית החילדים. הוא נגב את מונס הרל של הילדים ומכר אותם. הילדים הורעבו, הוכה, ורבים מאוד מתו תחת הסכות והרעב. בחיותו מפונה על עליית הנער מן הנסו, מנע בכוח עלייתם של עשרות ילדים לארץ ישראל, והוציא אותם בכוח מתוך הקרונות. את תורי היל"דים, אשר התקרבו אל המעון, היכה באכזריות ומנע בערם את הגישה אל ילדיהם. בתוך הנסו היה מתהלך כרוצח ומכה באכזריות כל מי שלא מצא חן בעיניו.

במשך כל הזמן חיפשו אותו יוצאי נסו מוגילב, בהם יהודים פרומניה, בוקובינה, בסרביה ואוקראינה. הוא בוודאי ידוע בי אירגונים של יהודים אלה. בכל זאת לא הצליחו לתפוס אותו עד היום.

לפני עזבי לפני זמן לא רב את אירופה, סיפרו לי קרובי אודות מעשי הפושע, ובקי שוני לספל בתפיסתו בישראל. נודע לי כי הוא כאן, וכי הוא מתחבא באחד המקומות ליד נצרת. הוא מתכוון לעזוב את הארץ בזה העת. נבהו בערד שני מטר, עיניו כחרי לוח, והוא בערד בו 80. הוא הגיע כאמור לפני כשלושה חודשים מבוקרשט לישראל, בעזרת הסוכנות.

הברנדי המשובח ביותר

הסוכנים הכלליים:
חב' הכרם בע"מ, רח' לילינבלום 19, ת"א, טל. 65396

קורא, תליאביב